A DOKUMENTUMOT
ELEKTRONIKUS ALÁÍRÁSSAL LÁTTA EL:
BUDAPEST KÖRNYÉKI TÖRVÉNYSZÉK

Ceglédi Járásbíróság
5.P.20.525/2026/6.

A Ceglédi Járásbíróság [redacted] ügyvéd [redacted] által képviselt Raiffeisen Bank Zrt. (1133 Budapest, Váci út 116 – 118.) felperesnek – [redacted] ügyvéd [redacted] valamint [redacted] hozzátartozó által képviselt [redacted] alperes ellen kölcsöntartozás és járulékai iránt folyamatba tett perében meghozta az alábbi

ÍTÉLETET

Néhai [redacted] és az AEGON Magyarország Hitel Zrt. között 2008. augusztus 15. napján létrejött [redacted] azonosító számú kölcsönszerződés, az árfolyamkockázatról történő tájékoztatás tisztességtelensége okán érvénytelen.

A bíróság a kölcsönszerződést a határozathozatalig terjedő időre hatályossá nyilvánítja.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 3.069.196.- (hárommillió-hatvankilencezer-százkilencvenhat) forintot és ennek 2025. február 07. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát, valamint 105.433.- (százötezer-négyszázharminchárom) forint perköltséget.

A bíróság felhívja a felperest, hogy 184.151.- (száznyolcvannégyezer-százötvenegy) forint illetéket az állam javára, az állami adó- és vámhatóság által közzétett illetékbevételi számlára, az esedékesség napjáig fizessen be. Ezt meghaladóan a feljegyzett illeték az állam terhén marad.

Az ítélettel szemben a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, amelyet a Budapest Környéki Törvényszékhez címezve, a Ceglédi Járásbíróságnál kell írásban 3 példányban, az elektronikus úton kapcsolatot tartó félnek pedig elektronikus úton benyújtani.

A fellebbezéssel megindított másodfokú eljárásban a jogi képviselet nem kötelező. Ha a fellebbezést benyújtó fél jogi képviselővel rendelkezik, vagy a 2023. évi CIII. törvény előírásai szerint elektronikus útra köteles, a fellebbezést elektronikus úton köteles benyújtani. Ha a fél a fellebbezést nem elektronikus úton, vagy elektronikus úton, de nem az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2023. évi CIII. törvényben és végrehajtási rendeleteiben meghatározott módon terjeszti elő, a bíróság a fellebbezést visszautasítja. A fellebbezést egyéb esetben írásban, eggyel több példányban kell benyújtani, mint ahány fél a perben érdekelt. A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja

el, kivéve, ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri, a bíróság azt indokoltnak tartja, vagy tárgyaláson foganatosítható bizonyítást kell lefolytatni. A fellebbező félnek a tárgyalás tartására irányuló kérelmét a fellebbezésében kell előterjesztenie. A fellebbező fél ellenfele a fellebbezés kézbesítésétől számított tizenöt napon belül tárgyalás tartását kérheti.

INDOKOLÁS

[1] 2008.07.01. napján kelt [redacted] azonosító számú kölcsönigénylő lappal alperes nagymamája, néhai [redacted] 2.600.000.- Ft összegű, szabad felhasználású kölcsön folyósítására nyújtott be kérelmet a kölcsön futam idejét 228 hónapban meghatározva. Fedezetként megjelölte a tulajdonát képező x. szám alatti ingatlant. [redacted] által aláírt Kockázatfeltáró nyilatkozat – melyen szerepel a kölcsönigénylés [redacted] azonosítója - rögzíti a devizakölcsön fogalmát, a devizahitelezésköltségeit és kockázatait, a vételi és eladási árfolyam különbözete fogalmát, a törlesztőrészletek mértékének változása lehetőségét. Rögzíti, hogy „a devizakölcsönök kamatlábajelenleg alacsonyabb, mint a forintkölcsönöké, ezért a devizakölcsönök aktuális törlesztőrészlete alacsonyabb. A devizában nyilvántartott kölcsönök rendelkeznek azonban néhány olyan jellemzővel, amelyek további költségeket és kockázatot jelenthetnek az üzletfeleknek, melyre felhívják a figyelmüket”. Tájékoztat arról, hogy a „Hitelező a devizakölcsön összegét a folyósítást megelőzően forintra átszámítja. Ilyenkor a Hitelező CHF/HUF folyósítási deviza árfolyamot alkalmaz…. A folyósítási devizaárfolyam alacsonyabb a törlesztési devizaárfolyamnál, a különbség mértéke az egyes bankok üzletpolitikájától függően változik.” „A devizában nyújtott és nyilvántartott, forintban folyósított és törlesztett kölcsönöknél az árfolyam változások hatásaként a deviza alapú kölcsönök havi törlesztőrészlete a forint kölcsönöknél gyakran és nagyobb mértékben változhat. A törlesztő részlet ingadozása a kamat és az árfolyam változás irányának függvényében kedvezően (forintban kifejezett adott havi törlesztő részlet összege csökken) és kedvezőtlenül (forintban kifejezett adott havi törlesztő részlet összege növekszik) is érintheti az ügyfelet. Amennyiben a forint árfolyam gyengül a svájci frakkal szemben (vagyis 1 svájci frankért a korábbinál több forintot kell fizetni), akkor a törlesztőrészlet növekszik. Amennyiben a forint árfolyama erősödik a svájci frankkal szemben (vagyis 1 svájci frankért a korábbinál kevesebb forintot kell fizetni), akkor a törlesztő részlet csökken. „
2008. augusztus 15. napján [redacted] az AEGON Magyarország Hitel Zrt.-vel [redacted] azonosító számú „Szabad felhasználású kölcsönszerződés” elnevezésű szerződést kötött. A szerződés szerint a jóváhagyott finanszírozási igény összege: 1.700.000.- Ft, a kölcsön keretösszege: 12.421,71.- CHF, a futamidő: 228 hónap, 2027. szeptember 15. napi lejárattal. Az AEGON Magyarország Hitel Zrt. és a néhai között létrejött 2008. augusztus 15. napján kelt „Ingatlant terhelő jelzálogszerződés” elnevezésű szerződésben rögzítették, hogy az zálogjogosult és az adós között 2008.08.15. napján [redacted] számú kölcsönszerződés jött létre. Rögzítették, hogy a zálogtárgy az x hrsz-ú ingatlan.
Az adós és zálogkötelezett fenti szerződésekben rögzített kötelezettségvállalását [redacted] közjegyző, 2008. augusztus 15. napján kelt [redacted] számú közokiratba foglalta.
2015.04.24. napján kelt levelével az AEGON Magyarország Hitel Zrt., a 2014. évi XL. törvényben előírt elszámolási kötelezettségének teljesítéséről és annak eredményéről tájékoztatta a néhait. Rögzítette, hogy a tisztességtelenül felszámított összeg 3.532,69 CHF, így a nem esedékes tőketartozás összege módosul 8.911,3 CHF-re. Az AEGON Magyarország

Hitel Zrt. 2015.04.24. napján kelt levelével, a 2014. évi LXXVII. tv. rendelkezéseinek eleget téve tájékoztatta a néhait, hogy a deviza alapú fogyasztási kölcsönszerződésből eredő tartozást átszámították forintra. Az elszámolást és forintosítást követően 2015.04.15. napján a tőketartozás összege 2.276.100.- Ft.

[2] A Hpt. 17/A § alapján szerződésállomány átruházás jött létre az AEGON Magyarország Hitel Zrt. és a felperes között, mely átruházást az Magyar Nemzeti Bank H-EN-1-442/2018. számú határozatával engedélyezett és a Gazdasági Versenyhivatal a B/506-6/2018. számú hatósági bizonyítványával tudomásul vett. A szerződésállomány átruházása eredményeként a perrel érintettkölcsönszerződés, valamint az azt biztosító megállapodásból eredő valamennyi jog és kötelezettség 2018. október 5. napjával a felperes részére került átruházásra.

[3] [redacted] napján elhunyt. [redacted] közjegyző 2022. június 14. napján kelt [redacted] számú ideiglenes hatályú hagyatékátadó végzésével megállapította, hogy a hagyatéki vagyon: x hrsz-on felvett, az örökhagyó nevén álló 1/1, y hrsz-on felvett örökhagyó nevén álló ½-ed, z hrsz-on felvett az örökhagyó nevén álló ½-ed tulajdonrész, valamint a felperesnél vezetett hiteltörlesztési számla, továbbá a Sberbank Magyarország Zrt.-nél vezetett bankszámla egyenlege. A közjegyző az öröklési rendet – figyelemmel arra, hogy néhai gyermekei, valamint [redacted] és [redacted] és [redacted] unokái visszautasították az örökséget és ezért az öröklésből kiestek – megállapította és az örökséget az alperesnek adta át. [redacted] közjegyző [redacted] végzésével megállapította, hogy a 22. számú jogerős ideiglenes hagyatékátadó végzés változatlan tartalommal teljes hatályúvá vált.

[4] 2023. május 24. napján kelt levelével a felperes [redacted] örökösét tájékoztatta, hogy a szerződésből eredő és a felszólítást tartalmazó levél keltjének időpontjában fennálló lejárt tartozás összege 433.644.- Ft. Felhívta az alperest – törvényes képviselő útján – hogy a lejárt tartozás késedelmi kamattal növelt összegét egyenlítse ki, továbbá tájékoztatták, amennyiben a tartozás nem kerül kiegyenlítésre a felperes a kölcsönszerződést felmondhatja. Mivel alperes nem tett eleget fizetési kötelezettségének, ezért a felperes 2023. június 26. napján kelt levelével a kölcsönszerződést felmondta.

[5] Budapesten 2025. július 24. napján kelt nyilatkozat rögzíti, hogy a Titán Faktor Pénzügyi Szolgáltató Zrt., mint engedményező a Terrana Property Zrt-vel, mint engedményessel 2025. július 24. napján engedményezési szerződést kötött. A szerződés szerint az engedményező az alperessel szemben fennálló [redacted] és [redacted] hitelazonosító számú szerződésekből eredő követelést ruházta át. A Titán Faktor Zrt. 2025. július 24. napján kelt levelével értesítette az engedményezésről az alperest.

[6] Budapest Környéki Törvényszék, mint másodfokú bíróság 4.Pkf.20.460/2024/8. ssz. végzésével a Ceglédi Járásbíróság 5.P.20.810/2023/17. számú ítélet – melyben kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1.512.628,58 Ft-ot, valamint 1.472.584,14 Ft után a kifizetés napjáig járó, évi 13,13 százalék mértékű késedelmi kamatot és 90.761 Ft perköltséget továbbá megállapította, hogy az alperes [redacted] közjegyző [redacted] számú hagyatékátadó végzésben írt hagyaték tárgyaival és hasznaival felel - hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a perfelvételi szakra kiterjedően új eljárásra és – a felperes részére járó 48.026.- Ft másodfokú perköltségre, valamint az állam

részére járó 121.010.- Ft fellebbezési illeték viselésére is kiterjedő – új határozat hozatalára utasítja.

[7] A bíróság a 2026. május 19. napján jogerős 5.P.20.052/2026/21. számú végzésével a kereset tekintetében az eljárást megszüntette.

[8] Az alperes csatolta (5.P.20. 052/2026/7. sz.) a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság 2025. szeptember 30. napján kelt Pfv.VI.20.889/2025/6. számú végzését és viszontkeresettel kérte az alperesi jogelőd és a felperesi jogelőd között megkötött [redacted] számú kölcsönszerződés érvénytelenségének megállapítását. Kérte, hogy a bíróság az ítélethozatalig nyilvánítsa hatályossá a szerződést és kötelezze a felperest 3.069.196.- Ft és ennek 2025.02.07. napjától, a viszonkereset benyújtásától számított, az rPtk. 301. § (1) és (2) bek. szerinti késedelmi kamata megfizetésére. Előadta, hogy az alperesi teljesítések a felperes által kimutatott befizetések szerint mindösszesen 4.769.196.- Ft volt és a kapott kölcsön összeg, valamint a befizetett összeg különbözete a 3.069.196.- Ft. Perköltsége megállapítását az IM. rendelet 3. § (1) bek. a)-b) pontja alapján kérte azzal, hogy ÁFA felszámítására nem köteles. Előadta, hogy a szerződés II.5.3. pontjában devizakockázatot telepít az adósra, de kockázatfeltárást nem tartalmaz, csupán annyit jegyez meg, hogy a deviza átváltásából adódó valamennyi árfolyamkockázatot az adós viseli. A kölcsönszerződés egyéb pontjaiban is a kockázatra utalás történik, de a kockázat lehetséges jelentős gazdasági következményei ezekből a pontokból nem derül ki. A szerződés II.13.4., II.11.1. pont (2) bekezdése. Ezen szerződési pontok árfolyamkockázati tájékoztatás tartalmában elégtelenek. A közjegyzői okirat a kockázatfeltárás körében nem értékelhető, mert annak tartalmából kiderül, hogy az a kölcsönszerződés megkötését követően került aláírásra, így nem minősülhet előzetesen adott tájékoztatásnak a benne szereplő esetleges kockázatfeltárás. Hivatkozott az EUB C-227/18. számú határozatában foglaltakra a nem megfelelő tájékoztatás körében. Az Üzletszabályzat III.2.3. és III.1.3. pontjában foglaltak alapján az alperesi jogelőd megalapozottan vonhatott olyan következtetést a szerződésben lévő kockázatra és annak fizetési terheire gyakorolt hatására, hogy hitelképessége megállapítása értelmében a vizsgált teljesítőképessége megőrzése esetén képes lesz a futamidő alatt a szerződésből eredő kötelezettségeit teljesíteni. A kölcsönszerződés II.5.3. pontjából és az Üzletszabályzat III.5.5. pontjából következően az alperes jogelődje azt vállalta a szerződésben, hogy a szerződés futamideje alatt a forint bármely okból, akár jelentős mértékben is gyengül, akkor is, akár a jövedelmi, vagyoni viszonyait meghaladó mértékben is megfizeti az így adódó tartozását. Amennyiben a kötelezettségvállalás világos érthető lett volna a vállalt kötelezettségnek ezt a tartalmát kellett volna visszaadnia. Sem a kölcsönszerződésből, sem a kockázatfeltáró nyilatkozatból nem következik félreérthetetlen módon, hogy amennyiben a folyósítás napján érvényes árfolyamhoz képest a forint árfolyama gyengül, abban az esetben a devizában megállapított törlesztőrészletek forintban megfizetendő ellenértéke korlátlanul megnövekedhet, az alperes jövedelmi, vagyoni viszonyait meghaladó mértékűvé válhat, aminek valós kockázata van a futamidő alatt is. Hivatkozott az EUC-51/17. számú ítélet 4. kérdésre adott válaszára, továbbá a Kúria Pfv.I.21.000/2020/8. számú ítéletében rögzítettekre, mely szerint a felek a szerződés megkötésénél együttműködni kötelesek és tájékoztatniuk kell egymást a megkötendő szerződést érintő minden lényeges körülményről. A felperesi jogelőd fejlécével ellátott, keltezés nélküli kockázatfeltáró nyilatkozatot írt alá alperesi jogelőd, mely álláspontja szerint alperesi jogelőd egyoldalú nyilatkozata azt kiterjesztően a pénzintézetnek a fogyasztóhoz intézett figyelmeztetéseként értelmezni nem lehet. Álláspontja szerint a banknak írásbeli tájékoztatást kellett volna nyújtania a kölcsönszerződés megkötése előtt, de ilyen nem áll

rendelkezésre, így a bank által deklarált, saját, joghatás kiváltást célzó írásbeli tájékoztatása nem volt. Hivatkozta az EUBC-186/16., C-51/17., C-228/18. számú határozatában írtakat. Hivatkozta a Kúria BH.2021.141. szám alatt közzétett határozatát. Előadta azt, hogy a jelentős árfolyamromlásra és az ebből eredő esetleges súlyos gazdasági következményekre történő figyelmeztetés hiánya miatt a fogyasztó nem tudta reálisan felmérni az általa vállalt kockázatot és annak lehetséges következményeit. Ezért a kölcsönszerződés árfolyamkockázat viselésére vonatkozó kikötése tisztességtelen, amely a teljes kölcsönszerződés érvénytelenségét eredményezi. Hivatkozta a Kúria Pfv.VIII.20.067/2021/5. és a Pfv.VIII.20.265/2021/7. számú ítéletét.
A felperes tanúbizonyítási indítványának foganatosítását ellenezte. Álláspontja szerint kizárt, hogy ennyi év távlatából emlékeznének a tanúk a szerződéskötés körülményeire, figyelemmel arra is, hogy tömegével jártak el ilyen ügyekben. Továbbá a szerződést megkötő fél már nem él, személye nélkül az eseményt nem tudják felidézni és szembesíteni sem lehet a tanúkat az alperesi jogelőddel.

[9] Felperes a viszontkereset elutasítását és perköltsége megállapítását kérte. Észrevételezte, hogy az alperesnek nem lehet tudomása arról, hogy néhai milyen szóbeli tájékoztatást kapott az írásbeli tájékoztatáson túlmenően. A néhai életében nem jelezte és nem is támadta meg a kölcsönszerződést, nem hivatkozott arra, hogy nem kapott megfelelő tájékoztatást az árfolyamkockázatról. Álláspontja szerint alaptalanul állítja azt alperes, hogy az árfolyamkockázati tájékoztató joghatás kiváltására nem alkalmas, mert azt a felperesi jogelőd nem írta alá. A Hpt. 203. §-a alapján az adósnak aláírásával kell igazolnia azt, hogy részére az árfolyamkockázati tájékoztatás megtörtént. Ezen jogszabályi rendelkezést nem lehet akként értelmezni, hogy a tájékoztatást adó pénzintézetnek is alá kellene írnia azt. Hivatkozott arra is, hogy néhai [redacted] 2007.08.09. napján már kötött egy CHF alapú kölcsönszerződést a felperes jogelődjével. Így jelen per tárgyát képező kölcsönszerződés megkötését megelőzően egy évvel már megismerte az árfolyamkockázat mibenlétét és gazdasági hatását is. Alaptalanul állítja azt az alperes, hogy jogelődje nem lett megfelelően tájékoztatva. Hivatkozott arra is, hogy a szerződés megkötésekor a társadalom széles köre által elfogadott és kedvelt hitelezési konstrukcióról volt szó. Állította, hogy az alperesi jogelőd a szerződés aláírásával elismerte a szerződés II.5.3. pontjára tekintettel, hogy viseli a tartozás megfizetéséhez szükséges deviza átváltásból eredő valamennyi kockázatot. Hivatkozott arra, hogy a Kockázatfeltáró nyilatkozat Lakossági ügyfelek devizakölcsön feltételéhez okirat a devizakölcsön fogalmát elmagyarázza. Felhívja a figyelmet a devizahitelezés költségeire és kockázataira, tájékoztatást ad az árfolyamkockázat fogalmáról. Álláspontja szerint az árfolyamkockázat viselésének mértével kapcsolatban kizárólag abban az esetben kellett volna a szerződésnek külön rendelkeznie, amennyiben az nem korlátlan. A nyelvtani értelmezés esetén a tájékoztató szövege nem hagy kétséget afelől, hogy az árfolyamkockázat mértékét teljes egészben az adós viseli. Vagyis csak akkor kell a mértékével kapcsolatban rendelkezni, ha az nem korlátlan. Álláspontja szerint a tájékoztatás nem csak nyelvtani és logikai, de gazdasági értelemben véve is megfelelő tájékoztatásnak minősül. Hivatkozta a 2/2014.PJE. határozatnak az árfolyamkockázattal kapcsolatban tett megállapításait. Az általánosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó számára teljesen világosnak és érthetőnek kell lennie, hogy pontosan mit jelent az árfolyamkockázat, hogy a változás mértéke bármennyi lehet és hogy a változásból eredő kockázatok teljes mértékben őt terhelik. Hivatkozott arra, hogy a tájékoztatás akkor megfelelő, ha abból kitűnik, hogy a fogyasztóra hátrányos árfolyamváltozásnak nincs felső határa. Fentiekre figyelemmel a 6/2013.PJE., a 2/2014.PJE., valamint a Kúria Konzultációs

Testületének 2019.04.10. napján közzétett állásfoglalására figyelemmel megállapítható, hogy az alperesi jogelőd megfelelően került tájékoztatásra az árfolyamkockázatról. Előadta (5.P.20.052/2026/18.), hogy időközben a teljes követelést a Titán Faktor Zrt-re engedményezte 2024.07.05. napján. A Titán Faktor Zrt. tovább engedményezte a követelést a Terrana Property Zrt-re 2025.07.24. napján.
Az árfolyamkockázati tájékoztatás megtörténte és annak tartalmának bizonyítása körében tanúbizonyítási indítvánnyal élt és [redacted] ügyvéd, [redacted] valamint [redacted] tanúk megidézését kérte.

[10] A viszontkereset alapos.

[11] A Ptk. hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény 1. § a) pontja alapján a 2014. március 15. napját megelőzően keletkezett jogviszonyra a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (rPtk.) rendelkezését kell alkalmazni. Továbbá a jogviszony létrejöttekor hatályban volt, a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (rHpt.) rendelkezései az irányadóak.

[12] A perbeli kölcsönszerződés fogyasztási célú lakossági kölcsön az rHpt. 2. számú melléklet III.5. és III.13. pontja alapján, az alperesi jogelőd az rPtk. 685. § d) pontja szerinti fogyasztónak minősül.

[13] [11Az rPtk. 205. § (1) bekezdés kimondja, hogy a szerződés a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével jön létre.
A (3) bekezdés szerint a felek a szerződés megkötésénél együttműködni kötelesek, és figyelemmel kell lenniük egymás jogos érdekeire. A szerződéskötést megelőzően is tájékoztatniuk kell egymást a megkötendő szerződést érintő minden lényeges körülményről.
Az rPtk. 207. § (1) bekezdés szerint a szerződési nyilatkozatot vita esetén úgy kell értelmezni, ahogyan azt a másik félnek a nyilatkozó feltehető akaratára és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint értenie kellett.
A (2) bekezdés szerint, ha az általános szerződési feltétel, illetve a fogyasztói szerződés tartalma az (1) bekezdésben foglalt szabály alkalmazásával nem állapítható meg egyértelműen, a feltétel meghatározójával szerződő fél, illetve a fogyasztó számára kedvezőbb értelmezést kell elfogadni.
Az rPtk. 209. § (1) bekezdés szerint tisztességtelen az általános szerződési feltétel, illetve a fogyasztói szerződésben egyedileg meg nem tárgyalt szerződési feltétel, ha a feleknek a szerződésből eredő jogait és kötelezettségeit a jóhiszeműség és tisztesség követelményének megsértésével egyoldalúan és indokolatlanul a szerződési feltétel támasztójával szerződést kötő fél hátrányára állapítja meg.
A (2) bekezdés kimondja, hogy a feltétel tisztességtelen voltának megállapításakor vizsgálni kell a szerződéskötéskor fennálló minden olyan körülményt, amely a szerződés megkötésére vezetett, továbbá a kikötött szolgáltatás természetét, az érintett feltételnek a szerződés más feltételeivel vagy más szerződésekkel való kapcsolatát.
A (4) bekezdés szerint az általános szerződési feltétel és a fogyasztói szerződésben egyedileg meg nem tárgyalt feltétel tisztességtelenségét önmagában az is megalapozza, ha a feltétel nem világos vagy nem érthető.
Az rPtk. 209/A. § (1) bekezdés szerint az általános szerződési feltételként a szerződés részévé váló tisztességtelen kikötést a sérelmet szenvedett fél megtámadhatja.

A (2) bekezdés szerint fogyasztói szerződésben az általános szerződési feltételként a szerződés részévé váló, továbbá a fogyasztóval szerződő fél által egyoldalúan, előre meghatározott és egyedileg meg nem tárgyalt tisztességtelen kikötés semmis. A semmisségre csak a fogyasztó érdekében lehet hivatkozni.
Az rPtk 523. § (1) bekezdése szerint kölcsönszerződés alapján a pénzintézet vagy más hitelező köteles meghatározott pénzösszeget az adós rendelkezésére bocsátani, az adós pedig köteles a kölcsön összegét a szerződés szerint visszafizetni.
A szerződés megkötésekor hatályos rHpt. 203. § (4) bekezdés szerint a fogyasztónak minősülő ügyféllel kötendő, devizahitel nyújtására irányuló, illetőleg ingatlanra kikötött vételi jogot tartalmazó szerződés esetén a pénzügyi intézménynek fel kell tárnia a szerződéses ügyletben az ügyfelet érintő kockázatot, amelynek tudomásulvételét az ügyfél aláírásával igazolja.
Az (5) bekezdés kimondja, hogy a (4) bekezdésben meghatározott kockázatfeltáró nyilatkozatnak tartalmaznia kell
a) devizahitel nyújtására irányuló szerződés esetén az árfolyamkockázat ismertetését, valamint annak hatását a törlesztő részletre,
b) ingatlanra kikötött vételi jogot tartalmazó szerződés esetén a vételi jog érvényesítésének módját és következményeit, a vételár megállapításának, az ügyfél értesítésének és a pénzügyi intézmény elszámolásának módját, valamint azt, hogy biztosítanak-e az ügyfélnek haladékot, mely időszakban az ügyfél értékesítheti az ingatlant, és ha igen, a haladék időtartamát.

[14] Az engedményezésnél különbséget kell tenni a követeléshez kapcsolódó és a szerződés egészéhez kapcsolódó jogok között. Az előbbiek átszállnak a követelés átruházásával együtt, az utóbbiak - ideértve az érvénytelen szerződés jogkövetkezményeivel kapcsolatos jognyilatkozatot is - viszont csak egy kifejezetten erre irányuló, jogátruházó szerződéssel kerülhetnek az engedményeshez. (BH2022. 158.) Nem engedményezéssel, hanem állomány átruházással lett jogutód a felperes. Az AEGON Magyarország Hitel Zrt. 2018. október 5. napjával a felperesre ruházta át a szerződéses állományát, az átruházást a Magyar Nemzeti Bank 2016. július 29-én hozott H-EN-I-442/2018. számú határozatával engedélyezte. Az állományátruházás folytán a perrel érintett kölcsönjogviszonyból eredő valamennyi jog és kötelezettség a felperesre szállt át. Az állomány-átruházásra a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvényét 17/A. § (1) bekezdése alapján került sor. Ezért a felperes perbeli legitimációja a viszontkereset körében fennáll.

[15] A bíróságnak az árfolyamkockázatról történt tájékoztatás tisztességtelensége körében a Ptk. 209. § (1) bekezdése, (2) bekezdése, (4) bekezdése, 209/A. § (2) bekezdése figyelembe vétele mellett vizsgálnia kellett, hogy a felperes által hivatkozott rendelkezések a kockázatfeltárás tisztességességét megalapozzák-e vagy sem. A Kúria 2/2014. számú PJE határozata, a 2/2014. számú PJE, a teljes jogviszonyra irányadóan a 93/13/EGK Irányelv, az Európai Bíróság C-26/13., C-186/16., C-51/17., C-227/18. számú döntései az árfolyamkockázatról történt tájékoztatás kritériumait meghatározzák.

[16] Az EUB C-26/13. számú ítéletének a szerződési feltétel világos és érthető megfogalmazását illető iránymutató megállapításai alapján hozta meg a Kúria a 2/2014. PJE határozatot, valamint a 6/2013. PJE határozatot.
A 2/2014. PJE határozat alapján a világos és érthető megfogalmazás tekintetében a fogyasztót olyan helyzetbe kell hozni a szerződéskötéskor, hogy megfelelően fel tudja mérni az általa vállalt kötelezettségeket, árfolyamkockázat esetén azt, hogy a jövedelme szerinti pénznem

leértékelődésével annak hatása a fizetési kötelezettségére korlátlan.
Az EUB C-186/16. számú ügyben hozott ítélete szerint a tájékoztatás akkor megfelelő, ha nemcsak alaki és nyelvtani szempontból, hanem a konkrét tartalom vonatkozásában is érthető, és a fogyasztó a tájékoztatás alapján fel tudja mérni a kockázat szerződésben vállalt pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt gazdasági következményeit is.
A C-51/17. számú EUB ítélet kifejezetten az árfolyamkockázat viselésére vonatkozó szerződéses feltételekkel összefüggésben értelmezte a fogyasztóvédelmi irányelv 4. cikk 2. bekezdését. Az ebben foglalt követelményrendszer szerint az árfolyamkockázatról történő tájékoztatásnak ki kell terjednie a tagállam fizetőeszköze súlyos leértékelődésének és a külföldi kamatlábak emelkedésének a törlesztőrészletre gyakorolt hatására, arra, hogy az gazdaságilag nehezen elviselhetővé válhat, ha az a pénznem, amelyben az adós a jövedelmét kapja, leértékelődik ahhoz a devizához képest, amelyben a kölcsönt nyújtották. A tájékoztatásra a szerződéskötés előtt időben kell, hogy sor kerüljön. Ugyanakkor számítások bemutatását, a konkrét számadatok közlését az ítélet nem tartotta feltétlenül szükségesnek ahhoz, hogy a tájékoztatás megfelelősége megállapítható legyen.
A C-227/18. számú ügyben hozott ítéletében az EUB rámutatott arra, hogy az a deviza alapú kölcsönszerződés, amely úgy terheli a fogyasztóra az árfolyamkockázatot, hogy nem figyelmezteti kifejezetten arra, hogy az árfolyamváltozásnak nincs felső határa, akkor felel meg a világos és érthető megfogalmazás követelményének, ha a fogyasztót nem csupán arról a lehetőségről tájékoztatták, hogy annak a devizának az árfolyama, amelyben a kölcsönszerződést megkötötték, emelkedhet vagy csökkenhet, hanem értékelni tudja az árfolyamkockázatnak a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt - esetlegesen jelentős - gazdasági következményeit is.

[17] Amennyiben a szerződésben nincs olyan egyértelmű rendelkezés, amely a fogyasztó által viselendő árfolyamkockázat mértékét meghatározná, úgy a 93/13/EGK irányelv 5. cikke és az rPtk. 207. § (2) bekezdése alapján a fogyasztóra kedvezőbb értelmezés irányadó, és úgy kell tekinteni, hogy a fogyasztó az észszerűen előre látható kockázatot meghaladó mértékű árfolyamkockázat viselését nem vállalta.

[18] A bíróság az árfolyamkockázattal kapcsolatban rögzíti, hogy az árfolyam a deviza piaci körülmények változása miatt szinte állandóan változik, ezért a fogyasztó a bankkal szemben devizában fennálló tartozásának, illetve a devizában meghatározott törlesztésének forintra átszámolt összege az árfolyam változásával együtt módosul. Ez az árfolyamváltozás a fogyasztónak kockázatot jelent, deviza alapú kölcsön felvétele esetén az árfolyamkockázatot a fogyasztó viseli. A deviza alapon, de forintban igényelt kölcsönt a bank az aktuális árfolyamon számolja át devizára.

[19] A felperesnek állt érdekében annak bizonyítása, hogy a néhai megkapta a szükséges tájékoztatást a vállalandó árfolyamkockázat vonatkozásában különös tekintettel a 2/2014. Polgári jogegységi határozat következő megállapítására: „Ha a pénzügyi intézménytől kapott nem megfelelő tájékoztatás vagy a tájékoztatás elmaradása folytán a fogyasztó alappal gondolhatta úgy, hogy az árfolyamkockázat nem valós, vagy az őt csak korlátozott mértékben terheli, a szerződésnek az árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezése tisztességtelen, aminek következtében a szerződés részlegesen, vagy teljesen érvénytelen.”

[20] A bíróság álláspontja szerint a felperes által felhívott tájékoztatás nem alkalmas arra, hogy az a világos és érthető feltétel megfogalmazásának megfeleljenek. Arra nem volt

tényadat és hivatkozás sem, hogy a világos és érthető tájékoztatás megfelelő időben szóban megtörtént.

[21] [redacted] tanú vallomásában előadta, hogy konkrétan, a tárgyaláson elé tárt és peres iratok között elfekvő kölcsönszerződésekre visszaemlékezni, nyilatkozni nem tud. Általánosságban adta elő, hogy az ügyintézés során egy asztalnál ültek az aegonos kollégák, akik tájékoztatást adtak, míg ő egy másik asztalnál ült. Az aegonos kollégának nem volt szabad belemenni annak részletezésébe, hogy konkrétan mikor történik meg Magyarország csatlakozása az eurózónához. Arra konkrétan nyilatkozni nem tudott, hogy milyen tájékoztatást adtak az ügyfeleknek, azt elmondták, hogy veszélyes ezen hitelezési forma. A meghallgatott tanú vallomásából is kitűnően, nem várható el, hogy a konkrét, határozott perrel érintett szerződés megkötése körülményeire, a szerződés megkötésekor elhangzott tájékoztatásra ennyi idő távlatából a tanúk érdemi nyilatkozatot tudnának tenni. A bíróság a felperes tanúbizonyítási indítványát nem foganatosította, egyrészt szabályszerű idézések ellenére a tanúk nem jelentek meg, másrészt megjelenésük esetén sem várható, hogy a konkrét részletekről érdemben vallomás tudnának tenni. Mindezekre figyelemmel a felek által csatolt és rendelkezésre álló kölcsönszerződés, jelzálogszerződés, közjegyzői okirati és kockázatfeltáró nyilatkozat tartalmának vizsgálata alapján bírálta el a jogvitát.

[22] Nem fog helyt az alperes előadása, mely szerint az jogelődje által aláírt, keltezés nélküli kockázatfeltáró nyilatkozat, alperesi jogelőd egyoldalú nyilatkozata és azt kiterjesztően a pénzintézetnek a fogyasztóhoz intézett figyelmeztetéseként értelmezni nem lehet. Mind az EUB, mind a Kúria (pl. 2/2014.PJE határozat) úgy foglalt állást, hogy minden bizonyíték (pl. reklám anyag) figyelembevételével kell dönteni arról, hogy a fogyasztó tisztességes tájékoztatást kapott-e. Annak, hogy a Kockázatfeltáró nyilatkozaton csak a néhaitól származó névaláírás szerepel, nem jelenti azt, hogy annak tartalmát nem lehet figyelembe venni. Azt az alperes nem vitatta, hogy a dokumentumon [redacted] származó névaláírás szerepel. A nyomtatványon szerepel a kölcsönigénylés azonosítója, így az beazonosítható módon tartalmazta a perbeli jogviszonyra vonatkozó tájékoztató megjelölését.

[23] Az megállapítható volt, hogy CHF alapú kölcsön felvételéről a néhai a szerződés tartalmának körében tudomással bírt, azonban sem a szerződés II.5.3. pontja, sem a Kockázatfeltáró nyilatkozat tartalma alapján nem vezethető le, hogy az észszerűen figyelmes, általánosan tájékozott és körültekintő átlagos fogyasztó részére az olyan egyértelmű és érthető módon került volna meghatározásra, hogy a döntését akként hozza meg, hogy megfelelően fel tudja mérni, hogy kíván-e az adott kondíciók mellett szerződést kötni, mert a jövedelme szerinti pénznem leértékelődésével annak hatása a fizetési kötelezettségére korlátlan, mely számára kedvezőtlen árfolyamváltozás korlátozás nélkül kizárólag őt terheli és mely rá kedvezőtlen változásnak felső határa nincs.

[24] A felperes jogelődje által alkalmazott Kockázatfeltáró nyilatkozat 1. pontja a devizakölcsön fogalmát határozza meg, a 2. pont ad tájékoztatást a devizahitelezés költségeiről és kockázatairól. A 3. pont a teljesítés során a bank részéről elvégzett átszámítás mechanizmusáról ad tájékoztatást, továbbá rögzíti, hogy a folyósítási devizaárfolyam alacsonyabb a törlesztési devizaárfolyamnál, a különbség mértéke az egyes bankok üzletpolitikájától függően változik. A 4. pont a törlesztőrészletek mértékének változásával kapcsolatban arról tájékoztat, hogy a perbeli szerződés esetében a devizaalapú kölcsönök havi

törlesztőrészlete a forintkölcsönöknél gyakrabban és nagyobb mértékben változhatnak, ugyanakkor a kockázatfeltáró nyilatkozat ezen részéből sem volt megállapítható a néhai számára, hogy a havonkénti törlesztőrészletek mértékének módosulása rövid idő alatt jelentős mértékűvé válhat.
A 4. pont első mondatában szereplő ”változhat” kitételből az átlagos fogyasztó számára nem válhat világossá azon következmény, hogy a havonkénti törlesztőrészlete akár többszörösére is megemelkedhet, ugyanakkor arra lehet következtetni a megfogalmazásból, hogy a törlesztőrészlet ingadozhat, ezen ingadozás gyakoribb lehet, azonban a változás mértéke, annak drasztikus jellege nem tűnik ki a kockázatfeltáró nyilatkozatból. Az ezt követő mondat szerint a törlesztő részlet ingadozása a kamat és árfolyam változás irányának függvényében az ügyfelet „kedvezően” és „kedvezőtlenül” is érintheti. A mondatban szereplő „csökken” vagy „növekszik”, illetőleg „kedvezően” , „kedvezőtlenül” kitételből és az 4. pont további mondataiból, amely szerint a „devizakamatok ingadozása is befolyásolhatja” a devizakölcsön kamatait, nem állapítható meg az adósságteher- változás drasztikus és igen jelentős mértéke.

[24] A Kockázatfeltáró nyilatkozat a szokásosan tájékozott fogyasztó számára érthetővé teszi, hogy a kölcsönt devizában tartják nyilván, az árfolyam változhat. Elmagyarázza azt a mechanizmust is, ami alapján felmérhető, hogy az árfolyamváltozás milyen okból és hogyan emeli a törlesztőrészletet, ennek hatása a fogyasztót terheli. A nyilatkozat „növekszik”, „kedvezőtlenül” fogalmai ugyanakkor az átlagos fogyasztó számára a szerződéskötéskor nem tették felismerhetővé a forint súlyos leértékelődése esetén a fogyasztót súlyos pénzügyi, gazdasági következményekkel fenyegető tényleges kockázat (C-670/20. 30. bekezdés) felismerését. Az „árfolyam változás irányának függvényében” „kedvezőtlenül is érintheti” kifejezés nem hívja fel a figyelmet a szerződés jellegéből fakadó, a forint súlyos leértékelődéséből eredő kockázatokra.

[25] A Kockázatfeltáró nyilatkozatot, a kölcsönszerződést megismerve, elolvasva a szokásosan tájékozott, észszerűen gondos és figyelmes, átlagos fogyasztó nem kerülhetett a 2008. augusztus 15.-i szerződés megkötésekor abba a helyzetbe, hogy felismerje azt a tényleges kockázatot, amit a forint 19 éves futamidő alatt esetlegesen bekövetkező súlyos leértékelődése jelenthetett. A nyilatkozat tartalmából nem következett a szerződés megkötésekor az, a szokásosan tájékozott, átlagos fogyasztó számára, hogy a forint súlyos leértékelődése a futamidő alatt valós lehetőség, amelynek bekövetkezése esetén a néhait terhelő törlesztőrészlet a számára gazdaságilag nehezen viselhetően megemelkedhet, és lehet hogy nem lesz képes a törlesztőrészletek megfizetésére.

[26] A kölcsönszerződés II. 5.3. pontja csak azt rögzíti, hogy az néhai „köteles viselni a tartozás megfizetéséhez szükséges deviza átváltásból eredő valamennyi kockázatot”. Ezen pont korlátozottan vehető figyelembe a megfelelő időben kapott tájékoztatás részeként, továbbá a C-670/20. ügyben kifejtettek szerint az, hogy a fogyasztó a szerződésbe foglalt nyilatkozata szerint kijelenti, hogy teljes mértékben tudatában van a szerződésből eredő kockázatoknak, önmagában nincs hatással annak értékelésére, hogy a szolgáltató eleget tett-e az átláthatóság követelményének (C-670/20. 32. bekezdés). Ezért a kölcsönszerződés II.5.3. pontjában foglalt fogyasztói nyilatkozat sem alkalmas az EUB gyakorlatának megfelelő tartalmú tájékoztatás megtörténtének igazolására.

[27] A fogyasztóra nézve jelentős árfolyamváltozás valós lehetőségéből (a forint súlyos leértékelődéséből) eredő gazdaságilag nehezen viselhető törlesztő részlet emelkedés

kockázatát, a kifejtettek szerint, a nyilatkozatból a szokásosan tájékozott fogyasztó nem volt képes felismerni, a Kockázatfeltáró nyilatkozat szóbeli kiegészítésére pedig felperes nem hivatkozott.

[28] Mindezekre figyelemmel, az árfolyamkockázat körében, a megfelelő tájékoztatás hiányában a néhai alappal hagyhatta figyelmen kívül az árfolyamkockázatot vagy gondolhatta úgy, hogy az árfolyamkockázat nem valós, esetleg az őt csak korlátozott mértékben terheli.

[29] Ezért a szerződésnek az árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezése az rPtk. 209. § és a 2/2014. PJE értelmében tisztességtelen és az rPtk. 209/A. § (2) bekezdése szerint semmis.

[30] Az EUB C-630/23. számú ítélete, valamint a Kúria 10/2025. számú Jogegységi Határozata 1. pontja szerint amennyiben a fogyasztóval kötött devizaalapú kölcsönszerződés vagy pénzügyi lízingszerződés az árfolyamkockázattal kapcsolatos rendelkezésének tisztességtelen jellege miatt teljes egészében érvénytelen, a DH2. tv. 37. § (1) bekezdés alapján a szerződés érvényessé nyilvánításának nincs helye, kivéve, ha azt a fogyasztó kéri. A bíróság a C-630/23. számú EUB ítélete és a JEH alapján, a Kúria Pfv.III.20.566/2025/6, Pfv.VI.20.889/2025/6, Gfv.30.194/2025/2. számú precedens döntéseire is figyelemmel, a viszontkereset szerint, az érvénytelenség jogkövetkezményét a kölcsönszerződés speciális hatályossá nyilvánításával küszöbölte ki.

[31] A bíróság utal a Kúria Pfv.VI.20.889/2025/6. végzésében foglaltakra, mely szerint az EUB határozat lehetővé teszi a nemzeti bíróságok számára, hogy a hatályossá nyilvánítás bírói joggyakorlat által kitöltött fogalmát speciálisan és kizárólagosan az Irányelv és a DH törvények hatálya alá eső, az árfolyamkockázatot telepítő rendelkezés tisztességtelensége miatt érvénytelen szerződésekre alkalmazva átértékeljék, és egyfajta „speciális hatályossá nyilvánításként” alkalmazzák azt, amelynek lényegi jellemzője, hogy nem tartalmaz jogalakítási elemet, azaz kizárólag a felek közötti elszámolásra vonatkozik. A bíróság döntése nem konstitutív, nem teremti meg az addigi teljesítések jogalapját, hanem attól eltérve tisztán kötelező (az uniós elveknek megfelelő kölcsönös elszámolás alapján marasztaló) rendelkezést hoz: kizárólag a vagyonmozgások kölcsönös visszatérítésére és az esetleges késedelmi kamatok megfizetésére vonatkozik. Ez azt jelenti, hogy az 1/2025. Jogegységi határozatban írt meghatározáshoz képest jogértelmezéssel szűkíteni szükséges az uniós jognak is megfelelő jogkövetkezmény tartalmán, mert csak így felelhet meg annak az elvárásnak, hogy az érvénytelen szerződéshez az érvénytelenségi jogkövetkezményeinek levonása körében semmilyen joghatás ne kapcsolódjon, a jogkövetkezmény levonása ne a szerződés bírói módosítását eredményezze. A bíróság konstitutív hatályú döntése az EUB ítélete szerint szükségszerűen ezzel a következménnyel járna (C-630/23. számú ítélet 65-66. bekezdés), amely ellentétes lenne az uniós joggal. Ezért az Irányelv és a DH2. tv. hatálya alá tartozó fogyasztói kölcsönszerződések esetén az érvénytelenség jogkövetkezménye az EUB C-630/23. számú ítélete indokolásának 76-79. pontjában meghatározott tartalmú olyan speciális hatályossá nyilvánítás, amely kizárólag a felek közötti kétoldalú, egyidejű, az általuk nyújtott pénzbeli szolgáltatások (vagyonmozgások) kölcsönös elszámolását rendező és ennek eredményeként tisztán marasztaló (vagy a keresetet elutasító) rendelkezést tartalmaz.

[32] A JEH 59. pontja szerint az elszámolás a felperesi jogelőd által folyósított összeg - 1.700.000.- Ft - és az alperesi jogelőd által az érvénytelen szerződés alapján bármilyen jogcímen megfizetett összeg - 4.769.196.- Ft - kölcsönös visszatérítésével történik. Az

alperesnek így 3.069.196.- Ft-ra áll fenn a visszatérítési joga.

[33] A Kúria Pfv.20.889/2025/6 ssz. végzése [39] pontja szerint arra vonatkozóan, hogy az érvénytelenég jogkövetkezményeinek levonása körében a késedelmi kamat miért csak a felszólítástól, és nem a szerződéskötés vagy a folyósítás napjától ítélhető meg, az EUB a 2024. december 12-i Kutxabank ítélet (C-300/23., EU:C:2024:1026) 164. pontjában adott iránymutatást. Ennek megfelelően az érvénytelenség jogkövetkezményei körében a késedelmi kamatfizetési kötelezettséget kiváltó felszólítás csak az érvénytelenséggel összefüggő igényérvényesítés során értelmezhető, ellenkező esetben az Irányelvben kitűzött szankciós hatás nem érvényesülhet. A [40] pont szerint a Kúria megítélése szerint ezért különbséget kell tenni a felek közötti fogyasztói szerződéssel összefüggésben az egymáshoz intézett tisztán a magyar jog szerinti felszólítás joghatásai és az érvénytelenség jogkövetkezményeinek levonása körében a késedelmi kamatfizetési kötelezettséget kiváltó autonóm uniós jogi fogalomként értelmezhető felszólítás között. Előbbi kiválthatja mindazokat a joghatásokat, amelyeket a magyar polgári jog az ilyen jognyilatkozatokhoz fűz (például a régi Ptk. hatálya alatt kötött szerződések esetén ilyen a szerződés teljesítésére irányuló felszólítás elévülést megszakító joghatása), ugyanakkor a DH törvények és az Irányelv hatálya alá tartozó olyan fogyasztói szerződések esetén, amelyek az árfolyamkockázatot a fogyasztóra telepítő tisztességtelen kikötés miatt érvénytelenek, az uniós joggal összhangban értelmezett jogkövetkezmények levonása körében főszabály szerint csak az erre vonatkozó kérelem előterjesztésének időpontjához társítható késedelmi kamatfizetési kötelezettséget kiváltó joghatás. Miután a tisztán csak elszámolásra irányuló igény – akár az adós, akár a hitelező által előterjesztett kérelem alapján – a fentebb kifejtettek szerinti egyidejű kétoldalú elszámolási kötelezettséget keletkeztet, így egységesen ez az időpont tekinthető a késedelmi kamatfizetési kötelezettséget kiváltó felszólítás időpontjának. A [42] pont szerint a marasztalásra irányuló perben a bírói gyakorlat a felszólítással egyenértékűnek tekinti az igény keresetlevél benyújtásával való érvényesítését (BH2007. 295.).

[34] A JEH [65] pontja, a C-630/23 EUB döntés [77] pontja és a C-520 EUB döntés [84] pontja, a fent hivatkozott Kúriai döntés alapján az elszámolásban a kölcsönös teljesítések visszatérítésén felül a felszólítástól kezdve érvényesíthető késedelmi kamat.

[35] Mindezek alapján a bíróság 3.069.196.- Ft és annak 2025. február 7. napjától járó késedelmi kamata megfizetésére kötelezte a felperest a rPtk. 237. § (2) bekezdése és a felhívott JEH és EUB döntések szerint. A kamat mértéke a rPtk. 301. § (1) bekezdésén alapul.

[36] A bizonyítékokat a bíróság a Pp. 279.§ (1) bekezdése alapján mérlegelte.

[37] A felperes pervesztes lett. A Pp. 83. § (1) bekezdés alapján köteles a felperes - a 32/2003 (VIII. 22.) IM.r. 3. § (2) bekezdése szerint számított – 153.459.- Ft ügyvédi munkadíj, az alperes pedig 48.026.- Ft másodfokú perköltség megfizetésére. A Pp. 82. § (2) bekezdés második fordulata szerint ha a felek egymással szemben perköltség megtérítésére kötelesek, a bíróság csak a különbözet megfizetéséről rendelkezik. Ennek megfelelően kötelezte a bíróság a felperest 105.433.- Ft megfizetésére.

[38] Az alperes költségkedvezménye joga okán le nem rótt viszonkereseti illeték viselésére - a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján - a felperes köteles. Ezt meghaladóan, a feljegyzett fellebbezési illeték az állam terhén marad.

[39] A bíróság tájékoztatja az illetékfizetésre kötelezettet, hogy a fizetendő illeték jelen határozat jogerőre emelkedését követő hatvanadik napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni. Az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájának száma: 10032000-01070044-09060018.

[40] Az ítélet elleni jogorvoslati lehetőséget a Pp. 365. § (2) bekezdés a) pontja biztosítja.

Cegléd, 2026. október 21.

[redacted] *sk.*
- bíró -